Analize și opinii

Paul Dragos Aligica: “Pe scurt: Sfârșitul Istoriei. Și ultimii români.”

Acum 8 minutes 12 Vizualizari 3 Timp de citire

E fascinant, ca fenomen socio-psihologic în sine, acest dispreț, acest complex identitar, această pretenție de superioritate care transpare în forma de atitudine intelectuală și culturală prin care autoproclamatele elite civilizatoare românești postcomuniste, operând un mic trafic transfrontalier de idei, etichete, atitudini, meme si mărunte pretiozități autogratifiante la interfața cu o mitologie occidentalistă, se manifestă când e vorba de români, România și istoria românilor.

Ar fi interesant, util și poate chiar mai credibil dacă, din când în când, revizionismul istoric demitologizant aplicat istoriei României și poporului român ar reuși măcar câteodată – nu des, dar măcar statistic ilustrativ – să identifice și niște chestiuni bune, pozitive, de clarificat, lămurit și afirmat cu curaj și tărie despre trecutul țării și al poporului acestuia…

Altfel, credibilitatea acestui demers – necesar poate până la un punct – are de suferit. El pare doar o formă mai degrabă de practică ideologizantă și propagandistică oportunistă la modă, care nu are nimic de-a face cu stringențele epistemice ale cercetărilor istorice sau cu cele deontologice ale breslei.

O practică specializată în a produce un lung șir de demascări semnalante de proprie virtute, ale unui lung șir de malversațiuni, ticăloșii sau inepții ale înaintașilor care ți-au dat limbă, țară, cultură, identitate și pașaport european.

Dar, și mai grav, se creează percepția – incorectă, cred eu – că toată existența și toate tribulațiile acestui popor și ale acestei țări nu se validează, în ultima instanță, decât printr-un prezentism ridicol:

Și anume faptul că azi, acum, aici, după sute de ani sau milenii de lupte, efort, subzistență, suferințe și erori ideologice, politice, religioase, diplomatice, militare și intelectual-culturale, toate aceste tribulații ajung, în sfârșit, să fie validate pentru că au produs ceva unic: o mână de intelectuali publici, jurnaliști și influenceri și,

odată cu ei, în simbioză, “lumea bună”, cu toți aparținătorii ei – eternele toante și ubicuii tonți ai mântuirii noastre colective frecventabile.

de conștiință corectă universală și discurs public demitologizant, capabil să identifice și să expună în fața Opiniei Cosmopolisului Contemporan, cu mare curaj și tărie, mocirla istorică pe care se ridică ei ca niște nuferi.

Un fel de dialectică istorică teză-antiteză… Pe scurt: Sfârșitul Istoriei. Și ultimii români.

Ca fenomen socio-psihologic în sine, fascinant. Dar – de la un punct- devine plictisitor, previzibil si obositor…

Am înțeles. Bun. Bravo. Și?!

Autor: **Paul Dragos Aligica**

Despre autor

editor